

OBSAH

Proč o přepisu a taktice (<i>Místo úvodu</i>)	9
---	---

I.

ROLE OSOBNOSTI V UMĚNÍ

1. Kdo byli Gałcyński, Jasenskij a Kostrowicki (<i>Několik biografických portrétů</i>)	17
2. Marek Hłasko a jiní buřiči (<i>Případy redakční autocenzury</i>)	31
3. Mrožek měřítkem odvahy (<i>Alegorizace groteskní výpovědi</i>)	47

II.

VSTRČÍČ ČTENÁŘSKÉMU HORIZONTU

1. „Květnáci“ a Zbigniew Herbert (<i>Hierarchizace důležitého a okrajového</i>)	69
2. Pohyblivá slova Mirona Białoszewského (<i>Zprostředkovanost překladatelské metody</i>)	83
3. Sergej Machonin čte Hostinec Juliana Strykowskiého (<i>Podněty recenze s ukázkami</i>)	95
4. Nezařaditelný Gombrowicz (<i>Zdůraznění vývojové diskontinuity</i>)	113

III.

UMĚLÁ PERSPEKTIVA NORMALIZACE

1. Dvě tváře „generace '68“ (<i>Odmítnutí srovnávacího hlediska</i>)	135
2. Lidové kořeny Tadeusze Nowaka (<i>Počestění cizího fenoménu</i>)	155

3. Iwaszkiewicz pro každou příležitost <i>(Instrumentální styl četby)</i>	173
4. Stanisław Lem překračuje hranice <i>(Sebereflexivní potenciál žánru)</i>	193

IV. MEDIÁLNÍ SVĚT LITERATURY

1. Miłoszova poetika „mnohotvárnosti“ <i>(Prostor k různým interpretacím)</i>	211
2. Tadeusz Kantor – hledač „prazážitku“ <i>(Literatura jako akce)</i>	235
3. Stanisław Dąbrowski – esejista <i>(Mezi literární vědou a uměním)</i>	253
4. Svědectví Hanny Krallové <i>(Návraty k dialogu)</i>	267
Nad zkoumáním literární kultury <i>(Místo závěru)</i>	285
<i>Summary</i>	295
<i>Literatura</i>	297
<i>Jmenný rejstřík</i>	303